

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὀγδοὺς

Συνδρομὴ ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

9 Σεπτεμβρίου 1879

Σφραγὶς τῆς ὑγειοαστυνομίας τῆς νήσου Ἀνάφης
ἐν ἔτει 1828.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΕΝ ΛΟΥΕΣ, διήγησις Ἀγγλοῦ περιηγητοῦ.

Α΄

Εὐρισκόμην ἐν Σιέρρῃ, κομψῶ χωρίῳ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ῥοδανοῦ. Ἡ ξενοδόχος μ' ἐβεβαίονεν εὐμενῶς ὅτι ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ἐνὸς ἵππου, ἵνα με μεταφέρῃ ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς εἰς τὸ χωρίον Λουέσ (Louèche), θά μοι ἐστοιχίζεν εἴκοσι πέντε φράγκα ἐκτὸς μικρᾶς τιμῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀμαξηλάτου. Ἀντέτεινα λέγων ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἦτο ὑπερβολικὴ, χωρὶς νὰ ἔχω πρὸς τοῦτο θετικόν τινα λόγον, ἀλλ' ἐν Ἑλθετία πραγματεύομαι πάντοτε χωρὶς νὰ διστάσω, ἐπειδὴ ἐξεύρω ἐκ πείρας ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ῥηδέρουσι τὸν περιηγητὴν ὅσον περισσότερον δύνανται. Ἡ ξενοδόχος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς, δύο ὠραίους μαύρους ὀφθαλμοὺς, μὰ τὴν πίστιν μου, καί μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐπλανώμην νομίζων τὴν τιμὴν μεγάλην ἢ ἄμαξα αὐτῆς ἦτο ἐξαιρέτος, οἱ ἵπποι τῆς ἀκμαῖοι καὶ ἡσυχιοι, οἱ ἡνίοχοί τῆς ἀμεμπτοί . . . καὶ ἔπειτα ἔπρεπε νὰ ἐξεύρω ὅτι ὁ δρόμος ἦτο πέντε ὥρων, ἡ δὲ ὁδὸς μακρὰ καὶ κοπιώδης.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἠγνόνουν πάντα ταῦτα. Διὸ δὲν ἀπήντησα τίποτε, ἀλλ' ἐζήτησα νὰ ἴδω τὴν ἄμαξαν.

— Μετὰ χαρᾶς ἀρκεῖ ὁ κύριος νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ με ἀκολουθήσῃ.

Ἡ μελανόφθαλμος ξενοδόχος μὲ ὠδήγησεν εἰς ὑπόστεγον ἐπέχον τόπον σάβλου καὶ ἐκάμαμεν ἕνα γῦρον μεταξύ δύο σειρῶν ὀχημάτων, ὧν οἱ τροχοὶ ἐκαλύπτοντο ὑπὸ ὁμοιοχρόου στρώματος

πηλοῦ ἀπεξηραμένου. Ἐξεφώνησα ὅτε μοι ἔδειξε τὸ ἀηδέστατον σκεῦος τῆς συλλογῆς τῆς, λέγουσά μοι ὅτι εὐρισκόμην ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν εἴκοσι πέντε μου φράγκων.

— ὦ! ἂν θέλετέ τι καλλίτερον, δύναμαι νὰ σας δώσω ἄμαξαν μὲ δύο ἵππους· θὰ σας στοιχίσῃ τεσσαράκοντα φράγκα. Ἴδου, προσέθηκεν, ἀνοίγουσα τὴν θυρίδα ἀμάξης ἣτις θὰ ὑπῆρξέ ποτε νέα· λάβετε τὸν κόπον νὰ κυττάζητε, κύριε· στρωσίδια λαμπρὰ, ἄχυρα διὰ τὰ πόδια σας. Ἀμαξὰ κλεισμένη ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ εἴσθε προφυλαγμένοι ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν βροχὴν, ὅπου θὰ ἐμπορέσητε καὶ νὰ κοιμηθῆτε ἐν ἀνάγκῃ. Ἀμαξὰ τέλος πάντων τὴν ὁποίαν οἱ ἐξοχώτεροι ἄνθρωποι τοῦ τόπου συνεθίζουσι νὰ ἐνοικιάζωσι διὰ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ λουτρά. Δὲν ὑπάρχει ὄχημα ἀναπαυτικώτερον κτλ.

Ἐκαμα νεῦμα ἀνυπομονησίας.

— Ἄν ὁ κύριος θέλει νάναβῃ διὰ νὰ δοκιμάσῃ; ἐξηκολούθησε λέγουσα ἡ γυνὴ μὲ τρόπον ὑποχρεωτικόν.

Οὐδαμῶς ἠσθανόμην τὴν ἀνάγκην ταύτην· ἐν μόνον βλέμμα ὅπερ ἔρριψα εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ σαπροκάρρου ἐκείνου μοι εἶχεν ἀρκέσει. Ἦτο ἐστρωμένη ἀληθῶς, ἀλλὰ τὸ στρωσίδιον αὐτῆς ἦτο τῶτιον λίαν ἀκάθαρτον· ἄλλως δὲ, ἂν ἐξησφάλιζε τὸν ὀδοιπόρον ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς βροχῆς, ἔμελλεν ἀντὶ τούτου νὰ ποκρῦψῃ ἀπὸ τῆς ὀψέως του τὴν θεάν τῆς χώρας ἣν διέβαινεν. Ἀπεφάσισα ἐπομένως νὰ φήσω τὸ πολῦτιμον σκεῦος εἰς τοὺς ἐξόχους ἄνθρώπους οἵτινες θὰ ἐζήτησαν ὡς δικαίωμα τῶν τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ διανύσω τὸν δρόμον ἐν τῷ μετρίῳ ἄμαξι ὅπερ μοι ἐπεδείχθη τὸ πρῶτον.

Ἡ συμφωνία ἔγεινε λοιπὸν ἀντὶ εἴκοσι πέντε φράγκων διὰ τὴν ἄμαξαν καὶ ἀμοιβῆς τριῶν φράγκων διὰ τὸν ἀμαξηλάτην. Ἀργότερον ἀνεκάλυψα ὅτι εἴκοσι φράγκα, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀμοιβῆς, ἦτο ἡ συνήθης τιμὴ τὸ πολὺ πολὺ, τοῦθ' ὅπερ μοι ἀπέδειξεν ὅτι ἡ εὐγενὴς ξενοδόχος εἶχε καταχρασθῆ τὴν ἀθωότητά μου. Εὐχαριστηθεῖσα δ' ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης νίκης ἐπέσιθη βεβαίως ὑπὸ τούτου νὰ με μεταχειρισθῆ κατόπιν ἐλεημονέστερον, ἐπειδὴ μ' ἐζήτησε μόνον ἐξ φράγκα διὰ βλωμὸν ἄρτου, ὀπώραν μόλις που ὄριμον καὶ ποτήριον οἴνου ὑποζύου. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀνεχώρουν, ὁρίθια ἐπὶ τῆς φλιας τῆς θύ-